

[Rasmussen (Hivolbæk).]

det være en Tilfredsstillelse, om der kunde komme til at foreligge en Lov, som Ligningskommissionerne kunde komme til at arbejde med i Februar Maaned 1935. Vi trænger til Reformen paa dette Omraade, og dermed være Lovforslaget endnu engang anbefalet!

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for det Tilsagn om velvillig og saglig Behandling, der er givet fra alle Sider. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at dette Tilsagn om velvillig Behandling gjorde mig en lille Smule betænkelig, da jeg hørte den ærede konservative Ordførers Udtalelser og bemærkede, at i Realiteten tog det ærede Medlem Afstand, elskværdigt, men tog Afstand fra næsten alle de Ændringer, der er foreslaaet. Med Hensyn til Forslaget om Erhvervsbeskatningen sagde det ærede Medlem blot, at han ikke kunde udtale sig, forinden det havde været til Behandling i Udvalget. Jeg takker altsaa for Tilsagnet om velvillig Behandling, men udtaler samtidig Haabet om, at Formens Elskværdighed intet Sted dækker over skjulte Skær, som dette Forslag kunde tænkes at løbe paa. Jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at bidrage til, at enhver saglig begrundet Indvending, der fremkommer under den kommende Udvalgsbehandling, nøje bliver prøvet, og jeg tilsiger al mulig Forhandlingsvillighed om en Række af de Enkeltheder, der er blevet omtalt i Dag.

Jeg skal kun knytte enkelte Bemærkninger til de faldne Udtalelser, navnlig de Udtalelser, der blev fremsat af Venstres ærede Ordfører (Rasmussen Flemløse).

Det ærede Medlem sagde, at det var et stærkt Ønske hos ham og hans Parti, at man kunde naa frem til ensartede Ansættelsesregler med Hensyn til Stats- og Kommuneskattelovene, og jeg er i og for sig ikke i Modsætning til denne Opfattelse. Forslaget her viser ogsaa, hvorledes ensartede Regler paa en Række Omraader er tilstræbt — paa nogle Omraader kan en saadan Ensartethed jo ikke opnaas. Men om man under denne Sags Behandling kan naa saa vidt, som det ærede Medlem ønskede, skal jeg ikke i Dag sige noget bestemt om; jeg vil gerne tage det Spørgsmaal op til Overvejelse i Forbindelse med den højtærede Finansminister, naar Forslaget nu kommer i Udvalg.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser vedrørende Forslagets § 1 kan jeg

sige, at det selvfølgelig er rigtigt, at Ansættelsen til Statsskat er Grundlaget for den kommunale Beskatning, ogsaa naar Indtægten er Nul, idet jeg dog her maa minde om den faktisk gældende Ordning, hvorefter den enkelte kan begære sig ansat til en vis Kommuneskat af Hensyn til den kommunale Valgret.

Jeg skal ogsaa bekræfte, at det ærede Medlem har opfattet Forholdet rigtigt, og jeg er enig med ham i, at Ordene i § 1, 1ste Stykke, „ikke til Hinder for“ maa opfattes som et „skal“, selvfølgelig under Forudsætning af, at Betingelserne i øvrigt er til Stede.

Det ærede Medlem omtalte dernæst, at det i Lovforslagets § 33 er fastslaaet, at det er en Pligt for Kommunerne at anvende Selskabsbeskatningen, og det ærede Medlem gik ud fra, at det „kan“, der i saa Henseende staar i den gældende Kommuneskattelov, maa opfattes som et „skal“. Det er Indenrigsministeriets Opfattelse, at dette er Tilfældet, men man har, da der har været rejst Tvivl herom, i det foreliggende Forslag positivt villet udtrykke det.

Jeg takker Venstres ærede Ordfører, fordi han udtalte, at han med Hensyn til den foreslaaede Ændring af Erhvervsbeskatningen kan tilsige mig, at han og hans Parti staar paa samme Linie. Enkeltheder kan der selvfølgelig altid forhandles om. Jeg er derimod ikke enig med det ærede Medlem om, at der i og for sig er nogen saglig Begrundelse for Ønsket om at kende Resultaterne af Socialreformens Refusionsregler, inden man gaar til den endelige Behandling af Erhvervsskattereglerne, idet Forholdet vil være det, at disse Regler slutter sig til de Resultater, der fremkommer, paa en saadan Maade, at hvis der gennem Socialreformens Refusionsregler sker en Udligning af Forholdet mellem Kommunerne, ja, saa er denne Udligning sket, og saa vil en tilsvarende Udligning ikke ske i Kraft af Erhvervsskattereglerne. Derfor er der efter min Mening ikke nogen saglig Begrundelse for dette Ønske. Paa den anden Side vil vi jo meget snart have en Oversigt over Virkningen af Sociallovens Refusionsregler, saa at dette Forhold formentlig ikke vil kunne lægge nogen Hindring i Vejen for Forslagets Gang gennem Landstinget.

Yderligere vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre, at jeg ikke vil have mine Udtalelser opfattet saaledes, at hvis dette Forslag blev gennemført, vilde med eet Slag alle Indlemmelseskrav bortfalde. Det vil de ikke, der vil ogsaa efter dette Lovforslags Gennemførelse være Ind-